

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 19 februari 1924 kl. 2 e. m.

Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 1, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående undersökning av medicine doktorn F. Sylvans metod för behandling av lung-siktiga.

Uti en inom andra kammaren avgiven och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 328, har herr *Knutsson m. fl.* hemställt, att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om åtgärder för officiell undersökning av d:r F. Sylvans metod för behandling av lung-siktiga.

Motionen.

Beträffande motiveringen för denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Förevarande motion påkallar icke något ingående på vare sig tuberkulosens betydelse för folkhälsan eller i vilken mån man i vårt land hittills lyckats i sina ansträngningar att bekämpa denna förhärjande sjukdom. Det är utan vidare klart, att ingen möjlighet bör lämnas oprövd, som kan vara ägnad att befrämja dess tillbakaträngande.

Utskottet.

Motionärerna ha tagit sikte på en särskild metod — ”d:r F. Sylvans” — för behandling av lungtuberkulos, och för att få klarlagt, i vad mån den bör komma till allmänt användande, ha de ansett önskvärt, att genom Kungl. Maj:ts försorg en opartisk undersökning av densamma verkställdes, m. a. o. en undersökning av officiell karaktär.

Utskottet vill då först erinra om, att frågan om en sådan undersökning redan tvenne gånger varit föremål för Kungl. Maj:ts prövning. År 1918 ingav ett antal personer en skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan om ”tillsättande av en nämnd eller kommitté för prövning av en utav doktor Filip Sylvan utövad metod att medelst gymnastik behandla lungotsssjuka”. Framställningen remitterades till medicinalstyrelsen, som anhöll om Karolinska institutets lärarkollegii yttrande över densamma. Lärarkollegiet uppdrog åt professorerna I. Holmgren, P. Haglund och H. C. Jacobæus att avgiva det begärda yttrandet. Vid sammanträde å serafimerlasarettet med dessa sakkunniga blev Sylvan satt i tillfälle att redogöra för sin behandling och dess resultat samt att demonstrera tillvägagångssättet på en å lasarettet intagen lungsigtig person. Efter denna prövning, för vilken redogjordes i yttrandet till medicinalstyrelsen, kommo ifrågavarande framstående läkare till det resultatet, att tillsättandet av en kungl. kommitté

för saklig prövning av Sylvans metod vore opåkallad,"och detta så mycket mera som dessförutan rörelseterapiens eventuella värde för behandlingen av lungtuberkulos sedan länge och på senare år allt mera är föremål för intresse och prövning av arbetarna på tuberkulosbehandlingen och tuberkulosforskningens område". Framställningen blev också, sedan medicinalstyrelsen avstyrkt densamma, av Kungl. Maj:t avslagen.

Senare har d:r Sylvan själv (den 20 jan. 1923) ingått till Kungl. Maj:t med en framställning, "att Kungl. Maj:t måtte på lämpligt sätt pröva en av honom utövad metod att medelst gymnastik behandla lungtuberkulos för utrönande av i vad mån samma metod borde komma till allmän användning". Efter att hava hört medicinalstyrelsen avlog Kungl. Maj:t även denna framställning (den 29 juni 1923).

Utskottet, som även tagit del av en utav Sylvan utgiven skrift "Tuberkulosens effektiva behandling och botande", håller för sin del före, att varje metod, som äger något värde för behandlingen av en sjukdom, har goda möjligheter i vårt land att på sakkunnigt håll bliva prövad samt rättvist bedömd. Det framgår också av ovannämnda trenne läkares utlåtande, att gymnastikens värde för tuberkulosbehandlingen icke förbises av dem som arbeta på detta område. Tillräckligt vägande skäl synas icke utskottet vara förebragta för anställande av en officiell undersökning rörande just den här ifrågavarande metoden. Med ungefär lika stort berättigande och med samma fog skulle säkerligen prövningen av en mängd andra metoder för sjukdomars botande kräva Kungl. Maj:ts och riksdagens direkta medverkan.

Utskottet förmenar, att visshet, huruvida något av bestående värde förefinnes uti vare sig metoden i fråga eller i många andra behandlingsmetoder, som föreslås, bäst vinnes genom att låta dem på vanligt sätt genomgå den praktiskt medicinska vetenskapens noggranna prövning och kritik.

På grund av vad som sålunda anförts får utskottet hemställa,
att förevarande motion icke måtte till någon andra
kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 19 februari 1924.

På utskottets vägnar:

AXEL EURÉN.

Närvarande: hrr Eurén, Andersson i Katrineholm, Brännberg*, Corneliussen, fru Thuring*, hrr Johansson i Bro, Olsson i Labbemåla, Eklund och Gustafsson i Älvsered.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.